

Tudi Janko pogleda v smeri njene roke in zagleda prostran, prekrasen vrt poln raznobarvnih rož, med katerimi je bilo več kot polovico rdečih.

Terezika govori:

»Vse, karkoli je med njimi rdečih rož, so vzklike iz solz njegove matere, ki jih je pretočila v sedmih dneh in v sedmih prečutih nočeh ob njegovi postelji. Njegova mati ga ljubi bolj kot lastno življenje, njeno srce bi neizmerno trpelo, če bi ga izgubila in zato, dobri Gospod, te prosim tudi jaz, vrni ga materi!«

»Zgodi se, kar želiš,« pravi Jezus in blagoslavlja je dvigne roko: »Janko, vrni se na zemljo, ljubi in osrečuj mater, ki te ima tako rada!«

»In reci ji, da si zdrav,« se skloni Terezika k njemu ter ga obsuje z rožami, ki jih je imela v naročju. — — —

»Mamica, zdrav sem!« plane Janko iz sna in sede na postelj. Skozi okno mežika dan. Mama trudna sloni ob postelji in spi. Sinkov krik jo takoj prebudi. Janko z dvignjeno ročico kaže na Terezikino sliko in pripoveduje:

»Tista gospa mi je rekla, da sem zdrav.«

Mati privije Janka k sebi in zašepeče: »Ona je dobra, tako dobra, Janko, moliti boš moral k njej, mnogo, mnogo moliti!«

Solza sreče in hvaležnosti se zaleskeče v materinih očeh. Bel Terezikin obrazek jo prijazno gleda s slike in se ji smehlja.

Janez Pucelj:

Sprejem.

(Nem. nar.)

*Dober dan, gospod Ponedeljek!
Kako kaj pa gospod Torek?*

Prav dobro mu je, gospa Sreda!

*Povejte gospodu Četrtku,
naj pride v petek
z gospo Soboto
k mamici Nedelji v vas!*

Mirko Kunčič:

Mala mama.

Poznate našo Tinico?
To vam je prava mama!
Številno ima družinico,
za vso skrbi prav sama.

Pajacka ima, medvedke tri
in punčko zalo, vitko.
»Oh, kakšne imam jaz skrbil!«
vzdihuje včasih bridko.

Z otroki je res velik križ!
Težko je mama biti:
ves dan jim kuha Tinica,
nikoli niso siti.

Pa kaj jim kuha in kako
jih pita mala mama?
S l a d k o r č k e kuha jim tako,
— da jih pohrusta sama ...

